

Listy

z Rokycan/ 5-2010

Aktuální hesla:

*Lidé dělný probud' se, a poznej sílu tvojí, pakli tvoje paže
chce, všechny stroje stojí!*

*Ne prosit, ne žebrat, jen zápasit zdárně, za práva a
svobodu neválči se špatně!*

(stará dělnická hesla z poč. 20. století)

Měsíčník OV KSČM Rokycany. Ročník 14. Jen pro vnitřní potřeby.

Volíme

č.6

**Proč
volím
KSČM!**

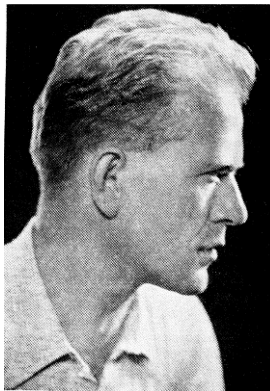
Ing. Jiří Dolejš, poslanec Sněmovny Parlamentu ČR

Jarní volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR budou rozhodovat o naději v lepší budoucnost. Účet na důsledky krize nemohou platit jen ti, co se nemohou bránit. KSČM jde k volbám jako suverénní strana, která nabízí záruku změny doleva. Bez silné KSČM budou zase vznikat koalice, které zapomenou na volební sliby.

V ČR je dnes především třičtvrtě milionu nezaměstnaných a i když se pád ekonomiky zbrzdil, nezaměstnanost dál roste. **KSČM proto navrhuje podporu práce pro absolventy, zdravotně znevýhodněné a dlouhodobě nezaměstnané, dále investiční pobídky v perspektivních oborech, pomoc a podporu českému podnikání a rozvoji zaměstnanosti ve veřejných službách.**

Nedostatečná nabídka na pracovních trzích neznamená, že je možné ustupovat v kvalitě pracovního práva či od požadavku zvyšování minimální mzdy, která se už několik let nezměnila (dnes je na úrovni pouhé třetiny průměrné mzdy). Návrhy pravice na snižování platů ve veřejné sféře, která už nyní zaostává za soukromou sférou, jsou nepřijatelné.

**Náš básník
Karel Vokáč,
básník nejen Pod-
brdská**

Vokáč Karel, učitel a básník, nar. 28.10.1903 ve Zbiroze. Působil na škole v Těních, Mirošově, v Mýtě a naposledy ve Strašicích. Přispíval do rozličných literárních časopisů a novin (Sever a východ, Literární noviny, Země aj.). Vydal několik knih „Prasklý zvon“, „Měsíce“, „Modlitební knížka“, „Pavoukův stín“, „Odlet vlaštovek. aj. **V době okupace byl zatčen a 12.7.1944 popraven nacisty na Pankráci. 30. dubna 1944 napsal své vřelé vyznání:**

Hlas domova

Domov mě volá
v skřiváncí písni,
vánku se zeptám,
jím odpovím.

I já tě volám domove sladký,
pro tato místa za mřížovím!

Ty znáš mou touhu,
domove krásný,
znám já tvou bolest
a ty mou těž!

Po odsouzení k trestu smrti napsal Karel Vokáč básně „Posledním dechem“, z nichž vyjímáme:

Sudba nám dala tuto zemi

Jedinou, jedinou mezi všemi,
sudba nám dala tuto řeč,
i když zní loutna, i když zní meč,
musíš jí věren být, nemůžeš, nesmíš opistit,
musíš z ní všechny šťávy ssát,
musíš ji věčně milovat.

Musí se vrátit v onu zemi,
jedinou, jedinou mezi všemi,
v zemi, jíž věncí pásmo hor,
a půjde s vámi rozechvělý,
ať živoucí, ať zduchovělý.

Jemu patří naše trvalá a nejpřímnější vzpomínka.

Alarmistická argumentace pravice se snaží vsugerovat nutnost dalších sociálních škrtů. Opak je pravdou – sociální jistoty je třeba upevňovat. Zdroje se dají najít, když se zastaví mrhání a zvýší solidarita ve společnosti. **Pro seniory nabízí KSČM zejména zvýšení minimálního důchodu a dodržení zákonné valorizace penzí. odmítáme privatizace státních penzí i veřejného zdravotnictví.**

Pro mladé rodiny nabízí KSČM vyšší mateřskou ve výši novomanželské půjčky a podporu výstavby dostupných bytů, zejména obecních a také družstevních bytů na neziskovém principu. S politikou bydlení souvisí i revize zákona o nájemném bydlení, který prosadila ČSSD. Věcně usměrňované nájemné na ekonomicky zdůvodnitelné výši umožní udržet podíl výdajů na bydlení do 30% rodinných příjmů.

Jistotu občanům dá lepší právní ochrana nájemníků včetně odmítnutí volné výpovědi z nájmu. Systém právní pomoci musí být dostupný a pomoci zajistit rovné postavení občanů v řízení. Kárná odpovědnost soudců, větší pravomoci státních zástupců stejně jako profesionalita a nadstranickost policie je podmínkou fungujícího právního státu. **Nezapomínáme ani na tvrdý postup proti lichvě a na řešení nevybíravosti zásahů exekutorů.**

Šetřit je potřeba, ale na pravém místě. Skončit musí předražené veřejné zakázky, které odčerpávají státní peníze do soukromých kapes, zbytečné outsourcingy a expertizy pro expertizy. **Je možné snížení rozpočtu armády stažením českých vojáků ze zahraničních misí. Odmítáme další vydávání obrovských majetků církvím, chceme restituční tečku. Věnovat se je třeba neodůvodněně vysokým odměnám manažerů podniků ve státním vlastnictví. a vysokých úředníků veřejné správy.** Rezervy jsou v omezení daňových úniků, a značných transferů zisku do zahraničí. K boji za snížení korupce ve veřejné správě KSČM přidává znovu svůj návrh na majetkové přiznání u majetků nad 10 milionů.

Z krize nás nevyvede jen volný trh ani stavět hladové zdi, nutné jsou investice do lidí a moderní techniky, **šetrné k životnímu prostředí. Znamená to posílení kvalitního veřejného školství jako převažujícího základu vzdělávací soustavy, samozřejmě po zkušenostech s plzeňskou universitou při zvýšení nároků na akreditaci a dohled státu nad kvalitou. Vyčlenit je třeba víc i na vědu, výzkum a inovace.**

Péče o demokracii znamená především posilovat parlamentní charakter ČR s poměrným volebním systémem, výraznější přímou demokracií a možností ztráty mandátu poslance, který se podstatně odchýlil od programu, za který byl zvolen. Podmínku aktivity občanů pak je zpřístupnění maxima objektivních informací o činnosti orgánů veřejné správy.

Hluboká společenská, hospodářská a mravní krize

PRAHA – Haló noviny 30. března 2010, (jad, ku)

Pilíř volebního programu Komunistické strany Čech a Moravy tvoří nejzákladnější hodnoty člověka - práce, ekonomické a sociální jistoty.

Z toho vycházejí nejen sliby, které strana dává svým voličům a všem občanům ČR, ale také její povinnosti. KSČM je připravena, stejně jako v minulých letech, svým slibům dostát.

“V tomto se lišíme od pravicové i sociálnědemokratické slovní rétoriky, v tomto odmítáme v předvolební kampani hazardovat se skutečnými zájmy občanů ČR,” zdůraznil na včerejší tiskové konferenci KSČM místopředseda jejího ÚV, poslanec Stanislav Grospič. Česká společnost se podle něj nachází v hluboké společenské, hospodářské a mravní krizi. To si uvědomují téměř všechny politické strany, které se budou ucházet o přízeň voličů v nadcházejících volbách do Poslanecké sněmovny, většina z nich si však podle Grospiče z těchto slov udělala předvolební klišé a předvolební slovní rétoriku. “Krise však je mnohem prozaičtější a KSČM to vnímá velice výrazně,” dodal.

Připomněl, že krize k dnešnímu dni v ČR zlikvidovala již 1800 firem a další tisíce jich mají velké ekonomické problémy. Bez práce je dnes 756 tisíc osob, což znamená skutečnou patnáctiprocentní míru nezaměstnanosti, zatímco Český statistický úřad uvádí 9,9 procentní nezaměstnanost. K tomu je třeba připočíst více než 800 tisíc lidí na hranici chudoby a téměř dva miliony osob, které žijí těsně nad hranicí chudoby.

Skutečnost se liší od oficiálně uváděných údajů i v dalších oblastech. Grospič připomněl, že například průměrnou mzdu, která je oficiálně 25 752 korun, nepobírají zhruba dvě třetiny z více než čtyř milionů osob v zaměstnaneckém poměru. I když průměrný důchod dosahuje deset tisíc korun, jeho poměr k hrubé mzdě se však za dvacet roků snížil z 67 na 39 procent. “Ještě více alarmující je skutečnost, že reálná koupěschopnost mezd a platů se za dvacet let zvýšila pouze o 1,2 procenta. To znamená, že se téměř nezahýbala, přestože všechny polistopadové vlády, všechny politické strany, které se na těchto vládách účastnily, deklarovaly něco jiného, a to jak ve svých slibech, tak ve svém praktickém chování,” dodal.

Práce a sociální jistoty

Tak zní ústřední heslo KSČM v letošních květnových volbách do sněmovny. “Práce a sociální jistoty jako požadavky většiny lidí, jako požadavky, které KSČM splní nejen svým slibem ve volebním programu ale i svou věcnou prací po volbách. Dvacet let uplynulé práce KSČM je toho jednoznačným dokladem,” prohlásil Grospič.

Klíčovým bodem volebního programu KSČM je otázka práce a sociálních jistot, s čímž úzce souvisí tvorba nových pracovních míst. Podle Grospiče je totiž potřeba nejen obnovit pracovní místa, ale i vytvořit minimálně sto tisíc nových.

“Jedině tak lze položit hospodářský předpoklad k tomu, aby byly překonány důsledky krize a důsledky rozvíjející se sociální chudoby na straně jedné a neúměrného bohatství na straně druhé,” uvedl.

V daňové oblasti komunisté ve svém volebním programu slibují, že zruší superhrubou mzdu a zavedou progresivní zdanění lidí i firem. Pro zaměstnance chtějí zavést pět daňových pásem, dvě daňová pásma 24 a 32 procent navrhnou zavést pro právnické osoby. “Od ostatních politických stran nás odlišuje i návrh zdanit 20 procenty dividendy a naopak osvobodit od daně úroky z vkladů obyvatel,” uvedl Grospič.

KSČM hodlá prosadit zákaz anonymních akcií, zastavení privatizace majetku státu a posílení úlohy státu při regulaci a podpoře jednotlivých průmyslových odvětví. Navrhuje rovněž státní odkup akcií podniků, které se dostaly do ekonomických problémů. To by podle Grospiče vedlo ke zvýšení zaměstnanosti, výroby a konkurenceschopnosti.

PRÁCE A SOCIÁLNÍ JISTOTY - POŽADAVKY, KTERÉ SPLNÍME

Školství bez zadlužování mladé generace

KSČM odmítá důchodovou reformu, která by část peněz z pojištění vyvedla do soukromých fondů. “Trváme na tom, že je potřeba zachovat státem garantovaný průběžně financovaný důchodový systém, který zvýší poměr důchodu k průměrné hrubé mzdě nad 40 procent, který zavede institut minimálního důchodu a který bude garantovat jistotu vyplácení důchodů z důchodového pojištění,” řekl Grospič.

Komunisté nadále trvají na zrušení tzv. regulačních poplatků ve zdravotnictví a odmítají školné. Podle nich by měla existovat jen jedna zdravotní pojišťovna místo současných devíti. Ve školství hodlá KSČM zajistit dostupnost veřejného vzdělávání “bez spoluúčasti a zadlužování mladé generace,” sdělil Grospič.

Komunisté nechtějí podle místopředsedy výrazně měnit volební systém, ale posílili by přímou demokracii uzákoněním obecného referenda. Zavedli by vázaný mandát poslance, aby se strany mohly domoci parlamentního křesla v případě, že ji některý z jejich poslanců opustí. S kriminalitou a korupcí chtějí bojovat například zavedením majetkových příznání, uzákoněním dozoru nad postupem státních zástupců a zefektivněním celého systému fungování justice.

Práce pro všechny za spravedlivou mzdu

Minimální mzda postupně zvýšená až na 14 000 Kč

Státní příspěvek na tvorbu nových pracovních míst

Přednostní vyplácení mezd zaměstnancům při konkurzu podniku

Žádná tolerance k omezování sociálních jistot všech generací

Stop privatizaci penzijních fondů, zdravotnictví a veřejných služeb

Postupné zvýšení minimálního důchodu až na 10 000 Kč

Zrušení poplatků ve zdravotnictví a za léky, bezplatné očkování pro děti

Prosadit v EU zrušení DPH u potravin, snížení z 9 na 5 % u základního zboží a služeb

Ochrana nájemníků, státní podpora dostupného bydlení

Šance pro mladé na kvalitní život

Stop školnému na státních vysokých školách, prospěchová stipendia (až 5000 Kč/měs.)

Právo na první zaměstnání, daňové zvýhodnění pro podnikatele přijímající absolventy

Státem dotované půjčky pro mladé rodiny na bydlení

Mateřskou ve výši 14 000 Kč do tří let věku dítěte

Podpora služeb pro rodiny, děti a mládež

Investice do vědy a nových technologií – základ boje proti krizi

3 % HDP na vědu a výzkum, tj. až 110 mld. Kč ročně

Daňová a finanční podpora moderním odvětvím

Snadný přístup k úvěru a informacím a podpora pro malé a střední podnikatele

Rovnoprávné podmínky pro české zemědělství v EU, umožňující jeho modernizaci

Zastavení privatizace významných podniků (ČEZ, letiště, železnice, pošty aj.)

Zdravé životní prostředí, trvale udržitelný rozvoj a regulace trhu

Ochrana a obnova přírodních zdrojů, stop privatizaci lesů a vodních zdrojů

Bezpečný jaderný program a snižování energetické náročnosti spotřeby

Rozvoj ekologicky šetrné dopravy – neprivatizovat železnice ani jiné cesty

Alternativní formy zemědělského podnikání ke kultivaci krajiny a rozvoji venkova

Bezpečí pro občany, spravedlivý trest za každé bezpráví

Boj proti kriminalitě, organizovanému zločinu a korupci
Ochrana občanů před lichvou a nekontrolovanými exekucemi
Ochrana zaměstnanců před krácením jejich práv

Rovný přístup k informacím

Rozšiřování dostupnosti moderních informačních technologií
Důraz na poskytování objektivních a úplných informací občanům

Demokracie a lidská práva – KSČM pojistkou demokracie

Stop snahám o ovládnutí státu dvěma politickými stranami
Rozhodování ve všeobecném referendu o důležitých otázkách

Život v míru, bez vojenských paktů, cizích základen a válek

Zastavení výdajů na vojenské mise v zahraničí
NE umístění americké základny na území ČR

KSČM SVÉ SLIBY PLNÍ – S NÁMI NER- ISKUJETE!

Představujeme naše kandidáty do Sněmovny P ČR

JUDr. Zdeňka Lišková

kandidátka KSČM v Plzeňském kraji

Volby, volby, volby!

Jsme malý stát, ale voleb tu máme požehnaně. Vždyť si jen uvědomme – do parlamentu, do senátu, do krajských, městských a obecních zastupitelstev a do Evropského parlamentu. Abychom se nenudili, volíme prakticky ob jeden rok. Lidu obecnému je dána široká možnost uplatnit svá demokratická práva – volit, vybírat si ze širokého spektra nabízených kandidátů a jejich slibů. Je však s podivem, že možnosti volit, a to zvláště do některých struktur, využívá stále méně těch oprávněných voličů. Položme si otázku, proč tomu tak je? K přesvědčování voličů ve volebních kampaních je užíváno stále vypracovanějších metod, které vychází z praktik osvědčených reklamních kampaní. Co to znamená? Mnohokrát opakovaná a řádně zviditelněná fakta, ačkoliv jsou selským rozumem vyvratitelná, se stanou pro voliče „pravdou“, kterou se nechají přesvědčit. Po volbách jsou tyto „pravdy“ zapomenuty a zvolení se činí zcela jinak, než tvrdili před volbami. A nebo Ti voliči byli tak hloupí, že je dobře nepochopili? A tak mnozí rezignují na svoje právo volit. Ale to je ta největší chyba!

Ráda bych, abyste se sami zamysleli nad tím, co tenhle stát skutečně potřebuje a snažili se najít v programech stran to, co tyto potřeby může zajistit nebo se k nim alespoň přiblížit. Bohužel za posledních 20 let se nám zde podařilo prohodit skoro vše, co jsme zde měli. Stát je zadlužený tak, jak nikdy dříve od svého prvotního vzniku (tím myslím r. 1918) nebyl a dnešní exponenti se dohadují, kdo za to víc může. Je jasné, že velkou část odpovědnosti nesou politické špičky, které zde posledních 20 let vládnou, ale sáhneme si do svědomí, kdo jim tu možnost dal? Komu jsme dali tu moc, aby nám vládl a umožnili mu tak to všechno, co se zde v těchto letech odehrálo? Jak jsem my, obyčejní lidé, zbohatli třeba na velké kuponové privatizaci. Stali jsme se hrdými spoluvlastníky prosperujících podniků? Vím, že nikoliv.

Státní správa, pro nás obyčejné lidi jsou to prostě úřady, vyrostly jak houby po dešti a počet úředníků utěšeně narůstá, až mám někdy pocit, že každý z nás bude mít svého úředníka. Ale pokládám si otázku, kdo bude ten moloch živit? A jak se Vám líbí náš daňový systém? Je zcela zřejmé, že je užitečný jen pro někoho a rozhodně nesvědčí tomu, aby náš stát byl bohatý. Protože jen bohatý stát dokáže plnit svoje nezastupitelné funkce. Myslíte si, že Ti, kteří vytvořili zákony, které jim pomohly zbohatnout budou mít zájem na jejich změnách? Jistě ne. Proč jsme v posledních 20 letech nechali rozkrást a rozprodat za jidášský groš majetek státu, který nám přinášel užitek do státní kasy a nyní z něj mají užitek jednotlivci nebo cizina?

Doplácíme nyní na to, že mnoho z nás se chovalo naivně. Věřilo slibům od voleb k volbám a ačkoliv Ti zvolení, kteří vládli, své sliby neplnili a chovali se zcela jinak po volbách než před volbami, volili je znovu. Většinou pak to bylo ovlivněno i silnou antikomunistickou kampaní. Zejména mladší generace se nechá velmi lehko zmanipulovat a přesvědčit o „pravdách“, které buď nejsou pravdou nebo jsou to polopravdy. Skutečná fakta nejsou poskytnuta, a tak ten ovlivňovaný občan snadno podlehe nabízeným tvrzením, někdy i proto, že mu chybí životní zkušenost.

Ráda bych tedy poprosila všechny spoluobčany, kteří již mají životní zkušenosti a jak se říká, zdravý selský rozum, aby se zamysleli a pomohli v rozhodování o příštím osudu tohoto státu i těm mladším spoluobčanům. Měli bychom vědět, že je nejvyšší čas, abychom opravdu využili svého demokratického práva rozhodovat a vybrali v těchto parlamentních volbách parlament, který tomuto státu pomůže na nohy a nebude jen kolbištěm pro prosazování skupinových zájmů. Uvědomte si, že i volební strana, která má na kandidátkách slušné a poctivé lidi a dobrý program, v případě že nezíská v parlamentu dostatečnou váhu hlasů, nemůže situaci zlepšit. Přemýšlejme o tom.

Já osobně mám zato, že KSČM jako volební strana pod č. 6 má program, který může této republice rozhodně pomoci, ale je třeba, aby získala v parlamentu větší sílu a mohla svůj program prosazovat. Pomozte nám v tom, přijďte k volbám, pozvěte své blízké, známé a vysvětlete jim, že jen na nich záleží, zda další 4 roky bude úpadek státu dále pokračovat nebo zda se něco změní.

Využijte svého práva rozhodovat! Volte č. 6!

Miroslav Vild, starosta Holoubkova

Vážení spoluobčané!

Vstoupili jsme do roku 2010 do tak zvaného super- volebního roku, kdy proběhnou snad již konečně volby do Poslanecké sněmovny PČR, dále do části Senátu PČR a v říjnu i volby komunální do obecních a městských zastupitelstev. Tento fakt mimo jiné znamená, že prostý občan je nadále „masírován“ předvolebními kampaněmi, kdy se jednotlivé volební subjekty předhánějí v medových slibech jak za občana vše zařídí, problémy vyřeší a pokud jim dá svůj hlas bude se mít jenom dobře. To slibují i usměvaví kluci z billboardů u cest. V poštovních schránkách k nehorázným nabídkám různých lichvářských půjček bez ručitele apod., obchodním letákům a dalším nesmyslnostem, kdy tzv. „lesy řvou“ přibudou nejlépe na křídovém drahém papíře předkládané sliby politiků. Obcím vzrostou náklady na odvoz tohoto separovaného papíru. A občan? Ten to vše v první řadě zaplatí. Jako mnohé další nesmyslnosti v našem státě a pak bude řešit dilema – „zda jít, či nejít“ k těm či oněm volbám. Nebo bude řešit další katastrofické scénáře vyplývající jak z hospodářské krize, kterou nezavinil a tvrdě na něj dopadá, tak z „dobré“ práce těchto stále stejných nepostradatelných politiků, kteří mu, aniž by komu sám dlužil

korunu, připravili svoji „dobrou práci“ - batoh s dluhem 120 tis. Kč, který na každého z nás nyní házejí jako podíl na astronomickém státním dluhu 1,2 bilionu Kč. Tento „úspěšně“ vyrobili a nyní si evidentně neví rady jak z této „šlamastyky“ ven. Věří, že občan toto s pochopením a v tichosti zaplatí m.j. formou vyšších spotřebních i jiných daní, ořezáváním důchodů a dalších výdobytků v minulosti sociálního státu i dalšími způsoby, které na něj připravili a připravují. Přece to nenechají zaplatit těm, kteří na to mají a k prostředkům snadno přišli, často na jeho účet. V dobré společnosti vždy platilo a platí, že dluhy platí ten, kdo je udělal. A řadový občan to jistě nebyl. On nepumpoval státní miliardy do sanace rozkradených bank m.j. proto, aby mohly být za babku prodány zahraničnímu kapitálu a jemu odváděly další miliardy z nehorázných zisků, které tyto nyní tvoří tím, že občana dále škrubou nehoráznými a nesmyslnými poplatky, lichvářskými půjčkami, dražbami atd. atd. Tyto prostředky jsou dále vyváděny mimo náš stát a zde potom zbudou tzv. oči pro pláč. Občan také nevyhlašoval daňové prázdniny různým subjektům, supermarketům, privatizérům a podobným, kteří se tu akorát „nakapsovaly“ a v tichosti či nahlas odsud zmizely. Stejně tak neschvaloval nehorázné platy a odměny rádoby manažérům státních a jiných organizací a úředníkům v nich i dalších institucích. A tak by bylo možné pokračovat. Je to velmi smutný výčet z kterého je normálnímu člověku zle a stoupá mu adrenalin.

A jaké starosti má starosta obce?

Pochopitelně stejné jako většina občanů jeho obce, neboť je jedním z nich se stejnými problémy a starostmi. Navíc má pochopitelně starosti, vyplývající z jeho funkce v obci. A že to nejsou v dnešní mírně řečeno zvláštní době starosti malé, to mi věřte. Zvláště pokud děláte starostu poměrně velké obce s růzností jejích potřeb a problematik života. Nicméně problémy jsou od toho, aby se řešily a tak se je ve spolupráci snažíme řešit a doufám, že se nám to i daří. I když je to mnohdy hektický boj s nesmyslnou státní a dnes i evropskou byrokracií a nekonečné shánění peněz z různých dotací a fondů i za cenu m.j. značných rizik z různých zde stanovených podmínek a háček z toho vyplývajících.

Obecně je známo, že hospodaření našemu státu a sněmovně evidentně nejde a celostátně jsme tam, kde jsme. Nemusí být člověk ekonomem, aby si to spočítal. Stačí na to normální selský rozum a běžné kupecké počty. Všude se uvádí m.j.,

že stát musí hospodařit a šetřit. To tzv. „objevili Ameriku“. My totiž na obcích na rozdíl od státu a velkých měst hospodařit umíme a šetřit musíme už dávno. Jinak bychom neudělali nic. A dluhy na rozdíl od našeho státu neděláme. Alespoň v naší obci ne. Snažíme se řešit potřeby obce a jejích občanů dle pořadí důležitosti a potřeby a na co máme. Neboť nikdo nám nic zadarmo nedá. Že nás to v zastupitelstvu obce stojí nemalé úsilí, čas a nutnost hledat shodu v hlavních prioritách, potřebách a možnostech obce, je doufám jasné.

Na obci se totiž nemůžeme chovat jako v Parlamentu. Hledáme to, co nás sblíží, ne to, co nás rozděluje. **Snad nejhorší je boj s neustále se prohlubující a nic neřešící přebujelou byrokracií,** která je vesměs o ničem. Tento moloch nám užírá mnoho času i finančních prostředků v podstatě bez jakéhokoliv efektu. Toto pak na druhé straně v obci chybí. **V neposlední řadě také nehorázné rozdíly v příjmech obcí a velkých měst z tzv. rozpočtového určení daní, tedy tzv. daní sdílených.** Zde např. **do Prahy či Plzně jde až 5x více prostředků na 1 obyvatele z této kapitoly, než do naší obce.** V nedávné minulosti to bylo dokonce 6,5x více. To potom vede např. k tomu, že se zde v podstatě **prošustruje téměř 1 miliarda za pochybné karty, které nikomu neslouží, staví se kilometr pouhé cyklostezky za 50 mil. Kč atd. atd.** Na druhé straně menší obce vesměs musí hospodařit podobně jako většina lidí v našem státě a to „z ruky do úst“. A šetřit na provoz obce, na investice, na různé zvrácené přelévání peněz v rámci kapitol státního rozpočtu, **kdy vám stát na jedné straně prostředky přidělí a na druhé obratem odčerpá bez nároku na odpočet – viz. DPH a .j.** A hned je co dělat, kontrolovat, šikanovat nesmyslnostmi o ničem, aby ti kverulanti na obcích snad neměli čas nad tím moc přemýšlet a věci třeba připomínkovat, či žádat řešení tam, kde se problém řešit má. Ovšem zde nevědí jak, protože v té džungli předpisů, vyhlášek a nařízení se v podstatě již nikdo pořádně nevyzná.

A co s tím občane uděláš? Asi cítíš, že takto dál nelze. Nastal čas nutné a potřebné změny. A opět máš dilema – jít či nejít k volbám roku 2010. Jistě si odpovíš ano – jít, neboť jen tak můžeš něco změnit, potřebnou změnu realizovat.

Věřím, že použiješ i ten zmiňovaný selský rozum a kupecké počty rozlišení těch, kteří ti slibují věci možné a reálné oproti těm otrepaným frázím stále okoukaných „nepostradatelných“ politiků, které zajímáš tak 1x za 4 roky před volbami. Slibují ti vždy to samé, co jsi dodnes nikde neviděl ani nepocítil, že by bylo reálně splněno. A dále by zadlužovali nejen tebe, ale i tvé vnuky. tak že závěrem nezbyvá, než ti milý občane – voliči popřát při volbách šťastnou ruku při výběru a zajištění té správné a potřebné změny, která ti zajistí lepší současnost i budoucnost.

Kapitalistický “pokrok”:

Od rekvalifikace (převýchovy) nezaměstnaných k jejich recyklaci – těla i ducha. Z bývalého vysokoškoláka vyrobíme správného robota v současných cizích robotárnách!

I. Otroky a nevolníky nebylo třeba rekvalifikovat – byli to stejně otroci...

Všechno začíná otrokem, s nímž se jednalo jako se zvířetem, pak s nevolníkem, s kterým se rovněž jednalo jako se zvířetem, pak se pokračovalo s robotníkem, taky jako se zvířetem, pak se pokračovalo smanufakturním otrokem (od 12 let a výše), s kterým se jednalo jako s otrokem - nevolníkem, pak nastoupil do otrokárny zvané manufaktura či fabrika robotník, pracovník či dělník, jehož jedinou povinností bylo dělat, makat, vytvářet zboží pro kapitalistu...

Po Komunistickém manifestu (1848) nastoupil proletář a proletariát – statisíce a milióny lidí mužského a ženského pohlaví, kteří se bezhlavě zapojili do nové celosvětové fáze kapitalismu a otročili 12-14 hodin denně ve velkofabrikách, na dolech při těžbě uhlí a rud, aby se novodobí otrokáři – kapitalisté obohacovali v době novokapitalistické, která nebyla odlišná od doby otrokářské. Z fabrických komínů, aby novodobím otrokům pomáhala vyrábět, otročit a na nejacinější ziskových ziscích se obohacovala tak jednoduše, jako když šikovný kluk obehává ostatní kluky O kuličkách Tak se zrodili novodobí otroci. Jedni šli za ziskem přes mrtvoly, druzi robotovali s parními stroji a parní technologii a celými lopatami házeli obrovské zisky do pokladen kapitalistů.

Je to neustálý cyklus vývoje lidské společnosti. Kde je hranice mezi otrokem a nevolníkem? Sotva viditelná. Kde je hranice mezi nevolníkem a poddaným? Sotva citelná. Kde se nachází hranice mezi poddaným a dělníkem v v manufakturách či fabrikách, kde se makalo 14 hodin denně kde lidé umírali jako krysy? Cena nevolníka a dělníka byla stejná: jednodenní mzda, která sotva stačil apodnes sotva stačí pokrýt základní potřeby rodiny.

II. A co s proletariátem z doby Karla Marxe? Taky nebylo třeba je rekvalifikovat, protože byli stejně bezbranní...

A v době nástupu kapitalismu se objevují masově i statisíce novodobých otroků zvaných havíři, skláři, textiláci, kováci apod., kteří neměli žádnou cenu. Koncem 19. století pak nastupuje éra vrcholného kapitalismu s nastupujícím imperialem. To už vládne masově pára a nastupuje počínající vláda elektřiny. A také novodobí otroci stále zvaní proletariát, pak dělnická třída, posléze „bílé límečky, bílí manžetáři“ a také jako politické proudy – socialisté, měšťáci, dělnická třída...

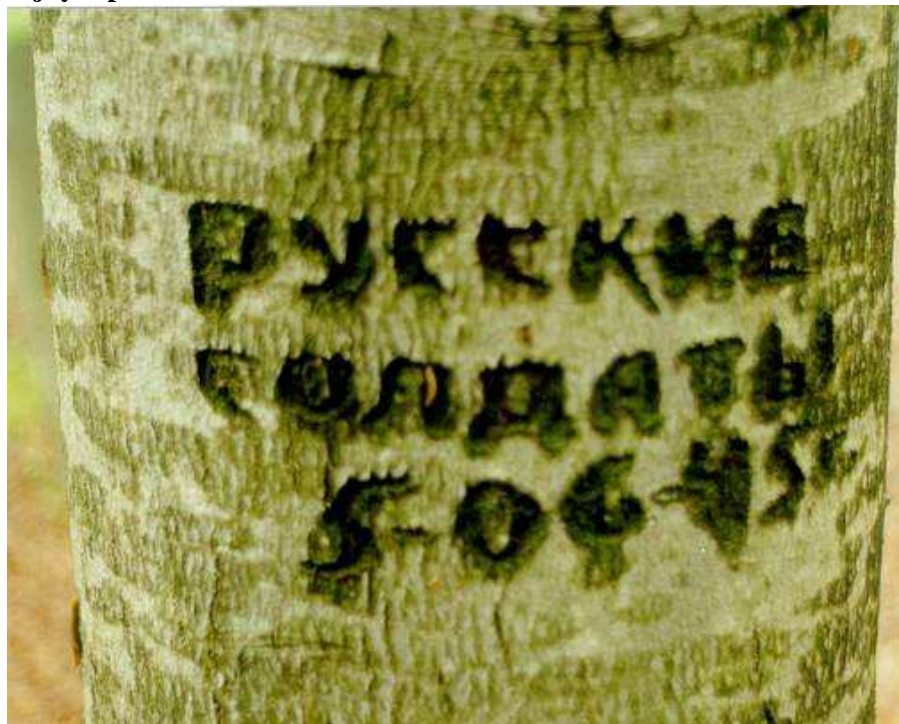
III. V době krize stačil žvanec chleba. Ale i ten mnohdy nebyl... Nakonec všichni šli do války na jatka...

Přeskočíme půl století a ocitneme se v době první velké až obrovské **světové hospodářské krize let 1929-1933**. Tu se poprvé objevuje velkoprostorově nový název: **nezaměstnaný (robotník, pracík, dělník)**. Statisíce a milióny nezaměstnaných, neboť ošlo v pátek „blahé paměti“ v roce 1929 na newyorské burze k finančnímu krachu. Pak následuje zbrojení, z nezaměstnaných jsou zase dělníci, vyrábějící zbraně a hned na to vojáci a výborní válečníci. **Vyrábějí zbraně všeho druhu, neboť krize si udělala jen přestávku mezi válkou a mírem.** Zbrojí se všude, v nacistické-fašistickém Německu, ve fašistické Itálii, v Anglii, v US, v Japonsku, v Československu, kde díky boji na obranu republiky se rozjíždí všechny továrny na válečný průmysl a přijímají do výroby další statisíce mužů i žen. Oprávněně, neboť se zbrojilo proti mocnému sozusedovi...

Přeskočíme ještě několik let a jsme před branou II. a nejhrůznější světové války jako prvním, největším a nejzločinnějším produktem kapitalismu a vrcholícího imperialismu. Tu stojí se zbraní v ruce celý svět. Dělníci, kteří se podle hesla Komunistického manifestu „Proletáři všech zemí, spojte se!“ bojují na život a na smrt proti sobě. Bývalí socialisti, komunisté, pokrokoři, antimonarchisté, antiimperialisté, lumpenproletariát

Drtivá většina kapitalistických a imperialistických států stojí vzájemně proti sobě, **ale všechny imperialistické státy se hlavně postavily s veškerou silou militaristickou silou a zbrojí proti prvnímu socialistickému státu – proti Sovětskému Rusku.**

Tento závěr nevychází z žádných marxistických, socialistických či komunistických pouček, ale je reálnou skutečností tehdejšího skutečného stromu světa. Jestliže první světová válka byla zkušebními kameny až kam může jít novodobí kapitalismus, druhá světová válka ukázala jeho největší hrůzy - byla nejsurovějším obrazem jeho skutečné tváře: Kapitalismus a imperialismus v boji za zachování svých pozic neznají žádné meze. Nej přednějším důkazem toho je smrtonosný závěr druhé světové války: bombardování japonských civilních milionových měst Hirošimy a Nagasaki. Zde totiž nebojovala demokratická armáda proti militarismu, nacismu a fašismu, ale jeden z vítězů II. světové války (USA) proti několika miliónům civilních obyvatel dvou japonských měst. Byla to trestná výprava po zuby ozbrojených zločinců proti bezbranným statisícům civilistů, kteří nedisponovali ani obyčejným prakem na svou ochranu.

Vzácný dokument k osvobození roku 1945

Před 65. lety se setkaly 9. května 1945 poprvé v ČSR spojenecké armády proti fašismu – armáda americká a sovětská.

Fotografii i písemných památek na pobyt americké a Rudé armády v r. 1945 na Rokycansku je dochováno mnoho - ale tak unikátní památku – vyřezaný text na bříze v jednom kopečku u Čekova s textem v azbuce “Русские солдаты 5.6.45”, kde dlela vojenská jednotka Rudé armády, nemají asi nikde.

(Foto P. Cironis)

Počáteční střet mezi imperialistickými státy (Německo proti Anglii, Francii a Evropě vůbec) končí porážkou a kompromisem, neboť největším nepřítelem všech imperialistů – nacistů, fašistů, militaristů, kapitalistů byl jediný stát, který jim stát v cestě – stát, který se zrodil z bývalých otroků, nevolníků, poddaných a dělníků - Sovětský svaz.

Atak 21. června 1942 vypukne celoplanetární konflikt, jehož cílem byla likvidace Sovětského Ruska. Zpočátku, když se zdálo, že je nacismem a fašismem ohrožena samotný kapitalismus, pomáhají Spojené státy severoamerické Rusku v boji proti německému militarismu. Pak se zdá, že to s tou “pomocí” přehnali, proto s otevřením druhé fronty v Evropě vyčkávají, až na obrovských frontách otevřených proti Rusku vykrvácí Rudá armáda a Sovětský svaz, a teprve poté – částeční vojáci americké armády, přijdou „podruhé“ zachránit Evropu a osvobodit ji - od koho? Nejen od německého fašismu a nacismu – ale především ji „zachránit“ od hrozby sovětské celé Evropy – neboť ruský válečník byl, přes naděje, že se zadrhne – k nezastavení. Tzv. západní spojenci se báli, že Rudá armáda a ruské tanky by se brzy vítězně ocitly na nejzápadnějším konci Evropy. Je to opravdu tak. Tu přelupují z Británie do Evropy mocné námořní a vojenské síly, aby „osvobodily“

západní Evropu – ale také aby zabránily osvobození Evropy Rudou armádou...

IV. Nastala doba rekvalifikace (převýchovy) a recyklace nezaměstnaných...

Každý zajisté ví, že dobře placená místa jsou trvale obsazena těmi, kteří mají peníze a konexe. Ti nikdy nebudou nezaměstnaní. Všichni také dobře víme, že v době krise podnikatelé, bankéři, lichváři, politici, manažeři, majitelé realit, zbohatlí soukromníci, kteří si cigarety zapalují papírovými stovkami nebo ti, kteří mají v podnikání prodej nejnnutnějších životních potřeb (potraviny, voda, léky atd.), se mají a budou mít velmi dobře, ba ještě lépe. Jich se proto krize a rekvalifikace – totiž aby z továrníka či lichváře se rekvalifikovali a stáli se z nich dlaždiči, lesními dělníky či zametači chodníků, k tomu nikdy nedojde.

V. Nový druh člověka: Rekvalifikovaný ezaměstnaný!

Co si budeme povídat! Chtěl jsem mluvit z počátku o tzv. rekvavafikaci a o recyklaci.. Koho? Přece současných dělníků, kteří klesli na stupeň zvaný nezaměstnaný čili zoufalec. Kdysi tato „valifikace“ byla v rámci klasického kapitalismu běžná a samozřejmá. Dělník neměl zastání, nebyl organisován, neměl svou ideu, neměl svou víru, že je taky člověkem se stejnými fyziologickými i fysickými potřebami, jako papež či císař. Dnes, po vybudování prvního socialistického státu byly nastaveny vyšší laťky v životě občanů a kdy si to většina lidí uvědomuje, neboť za 70leté své existence Sovětský svaz donutil ostatní kapitalistický svět, aby zaváděl postupně řadu sociálních výhod a utlumil tak třídní boj, si lidé uvědomují, že skutečně existuje i jiná a lepší alternativa, než je kapitaklismus a tzv. kapitalistická (militaristická a podvodná) demokracie, která se nám nabízí dnes a denně...

A dnes po první světové hospodářské krizi přichází krize druhá.

V době první hospodářské krize se hledaly způsoby, jak ulehčit miliónům nezaměstnaných – vyhlásily se tzv. nouzové práce pro nezaměstnané, při nichž se vyplácela nezaměstnaným v ČSR koruna mzdy za hodinu. I za to byli nezaměstnaní vděční. Byly také zavedeny žebračky. I za ně byl tehdejší nezaměstnaný vděčný. Co jiného zbývalo, když doma měl rodinu odkázanou na mzdu, kterou dlouhodobě - rok či více, neodstával.

Jenže 20 let po rozbití socialistických států se II. světová hospodářská krize ocitla na křižovatce. Co s nezaměstnanými, zvyklými kdysi na socialistické vymoženosti a jistoty, na povinnou pracovní povinnost, na povinnou školní docházku, na povinné a solidní bydlení? Jak z této šlasmatsiky? Slogany, že za socialismu byly fronty na banány a na toaletní papír již nezabírají a jsou od kapitalistických žurnalistických fušeřů směšné až kabaretní. A neujímají se. Je to naivita a blbost přicházet na trh s takovými argumenty, jaké nám neustále recyklují v „nezávislých“ denících např. pani Hanák, Franěk aj., o „mladofrontáckých“ pisálkách nemluvě. A tak se hledají nové falšené argumenty a slogany, jak se „čestně“ dostat pod kůži bývalým socialistům a zapomenout na dnešní druhou světovou hospodářskou krizi a na 700 tisíc nezaměstnaných, která začala zrovna na počest 20. výročí „zavedení demokracie, svobody a humanismu“ nejen v Česku, ale i po celé Evropě. Utichlo však cinkání klíčů a ozývá se skřipění zubů a hněv miliónů lidí podvedených po listopadu r. 1989.

A tak propagandisté, propagátoři kapitalistů a kapitalističtí ekonomové přišli s dalším geniálním nápadem. **Nazývá se to „rekvalifikace“ nezaměstnaných dělníků z jedné práce do druhé**, i když krize hospodářská je všeobecná a zasáhla všechny pracovní obory. Prý pekař se může rekavifikovat na zedníka či básníka, básník a filosof na dlaždiče, filosof na obyčejného dělníka v běžícím pásu. A morálně pak akademik na osla a osel na bezdomovce. Rekvalifikace nezanmená nic jiného, než recyklace. Z vyšší kvalifikace akademika uděláme recyklací obyčejného moderního otroka pracujícího na tři směny v německé otrokárně. Z vysokoškoláků uděláme manuální roboty v modenřích robotárnách.

Tomu se říká vynález 21. století! Pomocí rekvakifikace dosáhneme dokonalé recyklace. Je to obrovský úspěch a pokrok dnešního kapitalismu. Ze 700.000 nezaměstnaných v ČR je na 200.000 vysokoškoláků a středoškoláků. Rekvalifikací se z nich stanou úspěšní recyklovaní robotníci, které je možno, až pomine světová hospodářská krize, ponechat trvale u manuálních výrobních linek.

Holt z vysokoškoláků uděláme recyklované námezny či manuální dělníky.

Zasocialismu nás dojmala smrt souseda či spolupracovníka. Za kapitalismu se lidstvo raduje z neštěstí druhého. A nemá soucit ani s mladými, tím méně se starší generací, které zanechává po statisících na beznadějně životní cestě. (Cis)

Oceňení Ing. Josefa Sýkory z Rokycan Pamětním listem k 20. výročí KSČM

ÚV KSČM na návrh Krajská rady ocenil dlouhodobou činnost s. Ing. Josefa Sýkory z Rokycan pro stranu i společnost a udělil mu spolu s několika dalšími desítkami sou-druhů čestné uznání.

Je členem KSČ od r. 1947. Po celou dobu členství ve straně do současnosti zůstal věrný myšlenkám budování socialistické společnosti. Celý svůj život věnoval práci pro lidi. Podporoval sounáležitost slovanských národů. Vystudoval VŠ zemědělskou v Sovětském svazu, kde obhájil i titul inženýr. Po svém návratu pracoval krátkou dobu v okresním zemědělském sdružení, odkud přešel na OV KSČ do funkce zemědělského tajemníka. Krátce zastával i funkci předsedy MěV KSČ.

Současně byl i členem OV SČSP. Poté zastával funkci předsedy Česko-Ruské společnosti. V současné době pracuje jako její místopředseda v Rokycanech. Je členem pléna OV KSČM a jejího VV, kde patří mezi nejaktivnější.

Karel Šmejkal, předseda OV KSČM

Proslov starosty obce Trokavec Jana Neorala před zahájením promítání premiéry filmu Český mír o radaru v Brdech

TROKAVEC 17.4.2010

Vážení přátelé,

dovolte, abych vás všechny přivítal v Trokavci.

Je bohužel smutné, že se setkáváme po leteckém neštěstí, kdy přišla o život skoro stovka polských občanů.

I v České republice jsou na dnešek a zítřek vyhlášeny dny smutku. Proto mi dovolte poprosit vás povstáním a minutou ticha uctít památku obětí tohoto neštěstí.

Děkuji vám.

Protože už uplynul nějaký čas od noci, kdy prezident Obama zastavil ten nebezpečný radarový nesmysl, stojí za to připomenout si celou historii - a znovu všem statečným občanům, starostům a občanským hnutím za jejich tehdejší nekompromisní postoj poděkovat. Po prvním referendu v Trokavci na jaře 2007 vláda označila trokavecké za "vidláky", kteří ničemu nerozumějí a nemají právo se do jejího "moudrého" vládnutí plést. Vidláci, a postupem času i 70% občanů této země mělo o moudrém vládnutí jinou představu.

Po třech letech se ptám:

Kde jsou dnes ti politici, kteří radar u nás tak vehementně prosazovali, a kteří se namísto služby občanům upnuli ke svým funkcím a ke svým prebendám? Rychle vystoupali na božský Olymp, aby z něj ještě rychleji spadli.

A ti vysmívání "vidláci"? Ti tady skromně se svými rodinami pracují a žijí dál, mají rádi svoje Brdy, a mají dobrý pocit, že se nedali. Že měli odvahu postavit se proti vládnoucí moci a jasně říct: Já to tady nechci...

Dnešní film, i když je místy úsměvný, by nám měl znovu připomenout, že nejhorší, co může člověk udělat proti zvůli a aroganci mocných, je neudělat nic.

Růžové brýle a žebračké hole k dostání zdarma v prodejnách ODS + STOP 09

Představitel ODS a nečasu Nečas a jeho kupmáni Langer, Tluchoř, Bobřík a mnozí další, dále představitelé které si starničky (S)TOP 09 Kalousek, Schwarzenberg a další, kteří nám chtějí vládnout, pak partaje "zelených" a mnozí další hodně či dostatečně pravicoví propaganti, navrhuji v předvolebních slibech, aby všichni důchodci, pak 700 tisíc nezaměstnaných, 100 tisíc bezdomovců, dalších minimálně 200 tisíc sociálně slabých a posléze na 100 tisíc nezaměstnaných vysoko i středoškolařů, dostali zdarma růžové brýle a žebračké hole - to vše na náklady Všeobecné zdravotní pojišťovny. Všichni se těšíme, zejména na růžové brýle, aspoň se nám pořádně zamotá palice. (Cis)

Německá Evropská unie?

V kruzích vyších či nižších - obyvatel evropské unie koluje něco, co je za dveřmi. Objevují se novinářské titlulky "Německá Evropská unie". Co nebylo dobíto kdysi..., je dobíto dnes... Co o tom říká místopředseda vlády Hellénské republiky Pangalos portugalskému listu *Jornal de Negocios*? Na otázku, kdo bude následova na "jatkách EU" po Helladě? Odpověděl: „Tato krize se může rozšířit i na další země Eurounie, jako je Portugalsko... Jste následující obětí... Veřím, že k domu nedojde a že najdeme společnou cestu solidarity“. Pa k se zmínil o postoji Německa k řecké krizi“ a řekl mj. „Hellénové mají své problémy. A proč mají problémy? Podle Němců proto, že dostatečně nepracují. A proč nepracují? Protože mají příznivé klima, hudbu a pití a nejsou vážní jako Němci.“ To je asi morální vysvětlení pročse Hellénové ocitli v krizi. „A to je však směšné. Je to morální sitace, která neodráží skutečnost. Produktivita v průmyslové oblasti byla v Helladě zvýšena o 15%, v oblasti zemědělské je produktivita řeckých zemědělců v Eurozoně nejvyšší. Kde se tedy nachází ti liní Hellénové?“, ptá se Pangalos.

Mnozí Evropané si uvědomují, že se Evropská Unie přetváří v Německou evropskou unii. Bude nutno učinit tiomu přítrž? Ptáme se my. (Cis)

Topolánkovy mýty, polopravdy a lži o radaru

Premiére, lžete.

A Britské listy mají důkaz

Štěpán Kotrba, Britské listy 28.7.2007

Politikům je třeba připomínat jejich vlastní slova, zvláště když se brání, že je novináři zkreslili a nenapsali to, co oni řekli. Premiér České republiky Mirek Topolánek nelhal jen své manželce, ale opakovaně, nestydatě a vědomě lhal ob-

čanům Brd a stejně vědomě lhal i poslancům Parlamentu. Britské listy nyní přináší o jeho mýtech, polopravdách a lžích záznam. Zvukový i obrazový.

Lží první bylo, když sliboval, že se snaží, aby umístění radaru od nejbližší obce bylo vícejak čtyři kilometry. Věděl už v té době, že kóta, na kterou Američané plánují umístit svůj radar, je od nejbližší obce vzdálena 1,4 km. Pouze 1,4 kilometru. Druhá lež je ale závažnější. Starosta obce Trokavec, Jan Neoral, přinesl v Britských listech své poznámky z besedy v brdské obci Borovno dne 4.5.2007. Beseda s premiérem Topolánkem, ministryní obrany Parkanovou a jejich vládním doprovodem měla velmi bouřlivý průběh, jehož klíčové body televize ve zpravodajství nezachytily - jako obvykle. Topolánek zde řekl několik nehorázných, buranských vět. Prohlásil, že občané podléhají mýtům, polopravdám a lžím. Asi nejvíce pobouřil občany jeho cynismus, se kterým reagoval na pocit ohrožení obyvatel Brd: "VŠUDE NA SVĚTĚ UMÍRAJÍ LIDÉ. Někteří lidé při obraně své vlasti, někteří náhodně, někteří hloupě v autě, ale všude umírají lidé." Starosta Trokavce zaznamenal a komentoval tuto premiérem vyřčenou větu slovy: "Z této naprosto nezvládnuté, šokující a nehorázné odpovědi lze dovodit, že premiér ví a počítá s tím, že zde v souvislosti s radarem budou umírat lidé? Touto odpovědí naprosto jasně dal najevo, že lidé díky radaru umírat mohou, že se s tím má počítat, radar může být tedy natolik nebezpečným, že může způsobit smrt lidí. A že je si toho vědom." O několik dní později na výrok reagoval ve sněmovně poslanec Václav Votava při ústních interpelacích a premiéra se otázel:

Poslanec Václav Votava (ČSSD): Na mítinku s občany v Brdech v obci Borovno se vás jedna tazatelka ptala - cituji z Britských listů: Právě nám zde tvrdíte, že radar bude zcela bezpečný, účinky zdravotně nezávadné, a že pokud by měl poškodit lidi, neschválíte ho. Co se stane, pokud to nebude pravda a k poškození dojde? Vaše odpověď byla: Všude umírají lidé, někteří ve válkách, někteří při autonehodách, někteří jen tak. Citoval jsem, pane premiére, z Britských listů. Myslím si, že je to naprosto, naprosto šokující, to, co jste řekl tam těm lidem. Jestli jste to opravdu řekl, tak si myslím, že je to i nehorázné. Je to nehorázná odpověď lidem (upozornění na čas), kteří mají obavy o své zdraví v souvislosti s radarem.

A ten hulvát, který vede tuto vládu, odpověděl s drzostí sobě vlastní:

Předseda vlády ČR Mirek Topolánek (ODS): Myslím si, že je nehorázné něco takového tvrdit. Standardně tvrdím, že pokud se prokáže zdravotní postižení nebo zdravotní účinky, vyjednávání skončí. Musím vás zklamat - čerpejte z lepších zdrojů.

Britské listy nyní přináší nezvratný důkaz, že jsou "lepší zdroj" a premiér by měl příště lépe a uvážlivěji volit slova. V parlamentu i jinde.

<http://www.blisty.cz/art/35526.html>

Válka v Iráku, Afghánistánu a v Palestině – největší tragedie na planetě Zemi za posledních dvacet let

V posledních 7 letech války v Iráku bylo zabito podle mezinárodních odhadů přes 600 000 civilních obyvatel. Vinu na tom nesou především agresori, kteří nejprve vykonstruovali umělé Sadamovy strašáky, pak obelhali OSN a Radu bezpečnosti a posléze i vlády většiny zemí světa. Válka v Iráku, v Afghánistánu i v Palestině se vůbec nenachází na konci tunelu, kde by bylo možno zpozorovat světlo, byť jen intensity svíčky, ale v bludném kruhu. Agresori odmítají odejít z těchto zemí, místní lidé bojují za svou svobodu... Odchod okupantů z těchto zemí může snížit tak zvaný mezinárodní terorismus na nemjenší míru. Ale je tam ropa, plyn a strategická území pro další agrese v této oblasti...

Zaznamenané americké vraždění v Iráku není „ojedinělý incident“

Dahr Džamá'íl, 9.4.2010

Veterán irácké války: „Bylo nám řečeno, abychom prostě lidi stříleli, a důstojníci se o nás postarají.“

V pondělí, 5. dubna, Wikileaks.org zveřejnila video z Iráku, pořízené americkým vojenským vrtulníkem Apache v červenci 2007, kdy vojáci na jeho palubě **zavraždili 12 lidí a zranili dvě děti**. K mrtvým patřili dva zaměstnanci zpravodajské agentury Reuters: fotograf Namir Núr ad-Dín a řidič Saíd Chmagh.

Americké ozbrojené síly potvrdily autentičnost tohoto videa.

Tato nahrávka jasně ukazuje nevyprovokovaná jatka a je šokující ji sledovat a zároveň poslouchat lhostejnou konverzaci vojáků na pozadí.

Jakkoliv je toto video znepokojující, tento typ chování amerických vojáků v Iráku není neobvyklý.

Agentura Truthout mluvila s několika vojáky, kteří se podělili o stejně děsivé příběhy masakrování nevinných Iráčanů americkými okupačními jednotkami.

„Vzpomínám si, jak kolem procházela jedna žena,“ řekl Jason Washburn, desátník americké námořní pěchoty, který v Iráku sloužil tři turnusy, publiku na slyšení Winter Soldier, které se konalo 13-16 března 2008 v Silver Springs v Marylandu. „Nesla velké zavazadlo a vypadala, jako by směřovala k nám, takže jsme ji odpálili Mark 19, což je automatický granátomet, a když se prach usadil, zjistili jsme, že zavazadlo bylo plné potravin. **Pokoušela se nám přinést jídlo a my jsme ji rozmetali na kousky.**“

Toto slyšení poskytlo platformu pro veterány z Iráku, aby se podělili o realitu jejich okupačních zážitků s médii v USA.

Washburn v diskusi dosvědčil probíraná pravidla jednání (ROE) v Iráku a to, jak laxní byla až do té míry, že v podstatě žádná neexistovala.

„Během mých tří turnusů se pravidla jednání značně změnila,“ pokračovalo Washburnovo svědectví. **„Čím větší hrozba, tím brutálnější chování a očekávaná reakce nám byly dovoleny. Další věci, kterou jsme byli povzbuzováni provádět, téměř bez mrknutí oka, bylo nosit sebou „černé zbraně“, nebo při mém třetím turnusu „lopaty“ pro zanechání na místě. Nosili jsme tyto zbraně a lopaty sebou, protože když jsme náhodou zastřelili civilistu, mohli jsme prostě tu zbraň pohodit na tělo, aby vypadal jako povstalec.“**

Hart Vigas, člen 82. paradestantní divize armády, který sloužil v Iráku rok, mluvil o přijímání rozkazů přes rádio.

„Jednou řekli, abychom stříleli na všechny taxíky, protože nepřítel je používal pro přepravu... Jeden z odstřelovačů odpověděl: „Promiňte? Slyšel jsem dobře? Střílet na taxíky?“ Podplukovník odpověděl: Slušíte mě, vojáku, střílejte na všechny taxíky.“ **Pak se město rozsvítilo, jak všechny jednotky střílely na auta.** To byla má první zkušenost s válkou, a to udalo tón zbytku mého nasazení.“

Vincent Emanuele, střelec námořní pěchoty, který strávil rok v oblasti u města Qáim v Iráku, poblíž syrské hranice, mluvil o **vyprazdňování zásobníků do města bez identifikace cílů, přejíždění těl vozy Humvee a zastavování, aby se pořídily „trofeje“ fotografie těl.**

„Aktem, který se v Iráku odehrával celkem často, bylo ostřelování aut zblízka, když projížděla,“ řekl. „To nebyl ojedinělý incident a docházelo k tomu po většinu doby našeho osmiměsíčního nasazení.“

Kelly Dougherty – tehdy výkonná ředitelka Veteráni z Iráku proti válce – vinila z chování vojáků v Iráku politiku americké vlády.

„Špatné zacházení, které se páchá při okupacích, není ani zdaleka důsledkem chybného chování pouhých „několika zkažených jablek“, je to důsledek politiky naší vlády na Blízkém východě, která je vytvářena v nejvyšších kruzích americké moci“, řekla.

Michael Leduc, desátník námořní pěchoty, který byl součástí amerického útoku na Fallúđu v listopadu 2004, řekl, že rozkazy, které obdržel od svého důstojníka JAG praporu před vstupem do města, byly následující: „Když uvidíte jedince s bílou vlajkou a nedělá nic, než se jen k vám pomalu přibližuje a poslouchá povely, předpokládejte, že je to trik a zabijte ho.“

Brian Casler, desátník námořní pěchoty, mluvil o tom, že byl svědkem převažujícího odlidštěného přístupu, který američtí vojáci zaujíмали vůči Iráčanům během invaze do Iráku.

„...v těchto konvojích jsem viděl, jak příslušníci námořní pěchoty kálejí do MRE balíčků (hotové potravinové dávky – p.p.) nebo močí do lahví a házejí to dětem kolem silnice,“ uvedl.

Scott Ewing, který sloužil v Iráku v letech 2005-2006, na jedné diskusi připustil, že jednotky záměrně dávali iráckým dětem sladkosti ze zcela jiných důvodů, než „získání si srdcí a myslí“.

„Byl tam také jiný motiv,“ řekl Ewing. „Pokud byly děti kolem našich vozů, zlí hoši nezaútočili. Používali jsme děti jako lidské štíty.“

V reakci na video WikiLeaks Pentagon, zatímco oficiálně toto video nekomentoval, oznámil, že dvě vyšetřování Pentagonu očistila posádku letadla od jakéhokoli pochybení.

Závěr těchto dvou šetření zněl, že posádka letadla jednala patřičně a řídila se ROE.

Adam Kokesh sloužil ve Fallúdže od začátku února 2004 zhruba rok.

V diskusi na výše uvedeném slyšení o ROE držel pozdviženou kartičku s ROE, vydávanou vojákům v Iráku, a řekl: „Na této kartičce stojí: „Nic na této kartičce vám nebrání v použití smrtící síly na vaši obranu“.“

Kokesh zdůraznil, že „rozumnou jistotou“ byl podmínky pro použití smrtící síly podle ROE, a to vedlo k bezuzdnému vraždění civilistů. Probíral, jak se v dubnu 2004 účastnil obléhání Fallúdže. Během tohoto útoku lékaři z nemocnice ve Fallúdže řekli Truthout, že bylo **736 mrtvých, z nichž více než 60% byli civilisté.**

„Měnili jsme ROE častěji, než jsme si měnili spodní prádlo,“ řekl Kokesh. „V jednom okamžiku jsme na město uvalili zákaz vycházení, a bylo nám řečeno, abychom stříleli na vše, co se ve tmě pohybuje.“

Kokesh také svědčil, že během dvou příměrů uprostřed obléhání se armáda rozhodla nechat z obklíčeného města odejít tolik žen a dětí, kolik bylo možné, ale to se netýkalo většiny mužů.

„Muži museli být mladší 14 let,“ řekl. „Takže jsem tam musel jít a vrátit muže, kteří byli právě odděleni od svých žen a dětí. Mysleli jsme si, že jsme dobrotiví.“

Steve Casey sloužil v Iráku déle než rok, od poloviny roku 2003.

„Měli jsme odjet domů v dubnu 2004, ale v důsledku rostoucího násilí jsme zůstali na operaci Blackjack,“ řekl Casey. **„Sledoval jsem vojáky střílející do chladiců a oken přijíždějících aut. Ti, kteří to neotočili, byli bohužel neutralizováni, tím či oním způsobem – byl jsem toho osobně svědkem více než 20 krát. Byla spousta kolaterálních škod.“**

Jason Hurd sloužil ve středním Bagdádu od listopadu 2004 do listopadu 2005. Řekl o tom, jak poté, co jeho jednotka schytala „zbloudilé střely“ z přestřelky poblíž, kulometčík odpověděl vystřelením více než 200 ran do budovy poblíž.

„Stříleli jsme na tuto budovu bez rozmyslu,“ řekl. „Podobné věci se v Iráku děly každý den. **Reagovali jsme ze strachu o své životy a reagovali jsme totální destrukcí.“**

Hurd řekl, že situace se za jeho pobytu v Iráku rychle zhoršovala. „Časem, jak se dostavila absurdita války, jedinci z mé jednotky bez rozmyslu stříleli na auta jedoucí po špatné straně silnice. Lidé v mé jednotce se tím později chlubili. Vzpomínám si, jak jsem byl vyděšený, že se tomu smějeme, ale byla to realita.“

Další vojáci, se kterými udělala Truthout rozhovor, se často smáli, když jsme se jich zeptali na ROE v Iráku.

Garret Reppenhagen sloužil v Iráku od února 2004 do r. 2005, ve městě Baqúba, 40 kilometrů severovýchodně od Bagdádu. Řekl, že jeho prvním zážitkem v Iráku byla účast na hlídce, která zabila dva irácké farmáře, když pracovali na svém poli v noci.

„Bylo mi řečeno, že farmáři na poli proto, že jejich pumpy fungovaly pouze na elektřinu, což znamenalo, že museli jít ven ve tmě, když elektřina šla,“ vysvětlil. „Zeptal jsem se seržanta, proč když to věděl na tyto muže střílel. Řekl mi, že to bylo kvůli tomu, že tito muži byli venku po zákazu vycházení. Nikdy jsem během svého pobytu v Iráku nedostal jině ROE.“

Emmanuel dodal: „Střílelo se na nás, když jsme se pokoušeli vyhodit do vzduchu most. **Mnozí z útočníků byli součástí obecné populace. To vedlo k tomu, že naše četa střílela na vše**, abychom se protlačili městem. Vzpomínám si, jak jsem sám vyprázdnil zásobníky do města a nikdy jsem neidentifikoval cíl.“

Emmanuel mluvil o hrubém zacházení s vězni, o kterých věděl, že jsou nevinní, a dodal: „Jejich týráni jsme provedli sami a vzali jsme je do pouště, abychom je tam vyhodili z našich Humvee, a při jejich vyhazování jsme je kopali a mlátili.“

Jason Wayne Lemue je člen námořní pěchoty, který v Iráku sloužil tři turnusy.

„Můj velitel mi řekl: „Zabij ty, kteří musí být zabiti, a zachraň ty, kteří musí být zachráněni“; to byla naše mise v našem prvním turnusu,“ řekl o svém prvním nasazení během invaze.

„Pak se ROE změnila a lidi nesoucí lopatu nebo stojící na střeše a rozmlouvající mobilním telefonem, nebo kteří byli po zákazu vycházení, museli být zabiti. Nemohu vám říct, kolik lidí kvůli tomu zemřelo. Za mého třetího turnusu nám bylo řečeno, abychom lidi prostě stříleli, a že důstojníci se o nás postarají.“

Když jsem byl jako reportér Truthout v listopadu 2004 v Bagdádu, můj tlumočnick byl v mešitě Abu Hanífy, na kterou zaútočili američtí a iráčtí vojáci během pátečních modliteb.

„Všichni tady jsou kvůli pátečním modlitbám, když sem najednou dorazilo pět Humvee a několik nákladňáků s (americkými vojáky) a Iráckou národní gardou,“ řekl Truthout Abu Talat po telefonu z mešity, když útok probíhal. „Všichni začali křičet „Alláhu akbar“ (Bůh je největší), protože byli vyděšení. **Pak vojáci začali střílet modlící se lidi!**“

„Prostě stříleli a zabili nejméně čtyři modlící se lidi,“ řekl zpanikařeným hlasem. „Nejméně 10 dalších lidí je nyní zraněno. Ležíme na břiše a jsme ve velmi špatné situaci.“

Irácký červený kříž později Truthout potvrdil, že byli zabiti nejméně čtyři lidé a devět jich bylo zraněno. Truthout byla později svědkem toho, jak **byl na jedné zdi uvnitř mešity rozstříknut mozek, zatímco velké krvavé skvrny pokrývaly na několika místech koberce.**

Tento typ nevybíravého zabíjení byl pro začátek invaze do Iráku typický.

Truthout mluvila s iráckým veteránem a bývalým členem Národní gardy a Armádních záloh Jasonem Moonem, který tam byl v době invaze.

„Když jsme byli v našem prvním konvoji d Iráky na začátku června 2003, dostali jsme přímý rozkaz, že **pokud se před vozidla našeho konvoje dostanou jakékoliv děti nebo civilisté, nemáme zastavovat, nemáme zpomalovat, musíme jet dál.** V případě útoku povstalců na nás zpoza lidských štítů jsme měli počítat. Pokud tam bylo třicet a méně civilistů, bylo nám povoleno do té oblasti střílet. Pokud jich bylo více než třicet, měli jsme na sebe nechat střílet a poslat to nahoru po velící struktuře. To byla pravidla jednání. Nevím jak vy, ale pokud se na vás střílí z davu lidí, jak rychle budete počítat a jak přesně?“

Moon si přivezl video, které ukazuje, jak jeho seržant prohlašuje: „**Rozdíl mezi povstalcem a iráckým civilistou je ten, jestli je mrtvý nebo živý.**“

Moon vysvětluje: „Když zabijete civilistu, stává se povstalcem, protože retroaktivně učiníte z tohoto člověka hrozbu.“

Podle šetření Pentagonu u vraždění ukázaném na videu Wikileaks měla posádka letadla „důvod věřit“, že lidé, kteří jsou vidět na videu, byli bojovníci chystající se zahájit střelbu.

Článek 48 Ženevských konvencí říká o „základním pravidlu“ ohledně ochrany civilistů toto:

„Aby se zajistil respekt k a ochrana civilní populace a civilních objektů, strany konfliktu musí vždy rozlišovat mezi civilní populací a bojovníky, a mezi civilními objekty a vojenskými cíli, a podle toho řídit své operace pouze proti vojenským cílům.“

To, co se děje v Iráku, zdá se odrážet to, co psychiatr Robert Jay Lifton nazývá „zvěrstva vytvářející situace“. Poprvé tento výraz použil ve své knize „Nacističtí lékaři“. V r. 2004 napsal článek pro *The Nation*, kde aplikoval svůj pohled na válku v Iráku a na jeho okupaci.

Ke „zvěrstva vytvářejícím situacím“, napsal Lifton, dochází, když mocenská struktura vytvoří prostředí, kde „normální lidé, muži nebo ženy, ani horší, ani lepší než vy, mohou pravidelně páchat zvěrstva... K tomuto druhu zvěrstva vytvářejících situací do jisté míry dochází ve všech válkách, včetně druhé světové války, naší poslední „dobré války“. Ale protipovstalecká válka v nepřátelském prostředí, obzvláště když je tažena silnými ideologickými pokřiveními, je obzvláště náchylná k trvalým zvěrstvům – o to více, když se stane okupací.“

Cliff Hicks sloužil v Iráku od října 2003 do srpna 2004.

„Byl tam vysoký komplex obytných budov, jediné místo, odkud lidé mohli vidět přes náš perimetr,“ řekl Hicks Truthout. „Bylo tam prádlo visící na balkonech a lidé potulující se na střeše kvůli čerstvému vzduchu. To místo bylo plné dětí a rodin. Při ojedinělých příležitostech se na vršek budovy dostal bojovník a střílel na naše projíždějící vozy. Nikdy nikoho v podstatě nezasáhl. Jen jsme věděli, že máme být opatrní, když jsme na té straně zdi, a nikdo se z toho nic nedělal, dokud jednoho dne nejel kolem podplukovník a oni stříleli na jeho auto a ten se vyděsil. Takže proskočil shlukem drátů a protrhal se nějakou červenou páskou a **nařídil, aby příští noc přiletěla C-130 a to místo srovnala se zemí. Ten večer, když jsem se vracel s hlídky, byla tato budova plná lidí.**“

O autorovi článku: Dahr Džamá'íl, nezávislý novinář, je autorem *Vůle vzdorovat: Vojáci, kteří odmítají bojovat v Iráku a Afghánistánu a Mimo Zelenou zónu: Příspěvky nezávislého novináře z okupovaného Iráku* (Haymarket Books, 2007). Džamá'íl informoval z okupovaného Iráku devět měsíců, jakož i z Libanonu, Sýrie, Jordánska a Turecka během minulých pěti let.

Clánek *Taped US shooting in Iraq not 'isolated incident'* vyšel na serveru Middle East Online 8. dubna. Překlad L. Janda.

<http://www.zvedavec.org/komentare/2010/04/3640-zaznamenane-americke-vrazdeni-v-iraku-neni-ojedinely-incident.htm?PHPSESSID=ttea6cgoonp2o8j5mv5ac5tvj0>

USNESENÍ KRAJSKÉ KONFERENCE KSČM

konané dne 9. dubna 2010 v Plzni

Krajská konference KSČM zhodnotila činnost a výsledky krajské stranické organizace od posledního ustavujícího zasedání KR KSČM v roce 2008 a při realizaci závěrů VII. Sjezdu KSČM.

Posoudila současnou politickou a sociálně-ekonomickou situaci v kraji při naplňování volebních programů KSČM a stanovila hlavní úkoly stranické práce v kraji do příští krajské konference.

Na základě projednaných zpráv a diskuze v průběhu jednání, konference přijala následující usnesení:

I. KK s c h v a l u j e :

1) Zprávu o činnosti KR KSČM od ustavujícího zasedání v únoru 2008 a při realizaci závěrů VII. sjezdu KSČM v kraji,

2) Zprávu KRK KSČM o své činnosti od svého us-tavení

3) Zprávu KroK KSČM o své činnosti od svého us-tavení

4) Zprávu mandátové komise

5) Zprávu volební komise

II. KK b e r e n a v ě d o m í :

Informaci o souhrnu stanovisek OK KSČM k pro jektu dalšího rozvoje

III. KK a) v o l í :

1. do funkce předsedy KR KSČM - Ladislava Urbana

2. do funkce předsedy KRK - Antonína Kir-pala a šest členů komise

3. do funkce předsedy KRoK - Jiřího Branku

a šest členů komise

b) potvrzuje : 25 členů Pl KR KSČM zvolených na OK, členu ÚV KSČM za Plzeňský kraj,

5 členů jednotlivých komisí ÚV KSČM

IV. KK u k l á d á :

a) Projednat připomínky a náměty vznesené na jednání v diskuzi a o způsobu jejich řešení informovat zasedání KR KSČM v měsíci červnu.

b) Zabezpečit personálně a organizačně volby do PS PČR a do OZ. Zajistit úkoly v předvolebních kampaních stanovené voleb-ními štáby. Provést vyhodnocení splnění úkolů ve vedení KR KSČM a na zasedání KR KSČM.

c) Věnovat zvýšenou pozornost otázce efektiv-nosti stávající stranické struktury v kraji a problematice přijímání nových členů strany.

d) Zpracovat plán práce KR KSČM

e) Svolat do poloviny června schůzku delegátů celostátní konference KSČM za účelem sjednocení názorů a postupů na této konferenci.

V. KK d o p o r u č u j e OV KSČM :

a) S výsledky jednání konference seznámit členskou základnu a sympatizanty. Stanovit opatření v podmínkách OV KSČM jejich za-bezpečení.

b) Zkvalitňovat práci se zastupiteli KSČM v obecních zastupitelstvech, zajistit úkoly volební kampaně do PS a Senátu v okresech.

c) Zabývat se současným stavem členské zák-ladny a celkovou akceschopností ZO KSČM v okresech, trvalou pozor-nost věnovat při-jímání nových členů.

Společenská kronika

V dnešním čísle připomínáme, že 15. června dosáhne naše soudružka a spoluoracovnice měsíčníků Listy z Rokycan **Anna Brejchova ze Zbiroha 75 let**. Upřímně blahopřejeme a a přejeme hodně dalších let ve zdraví a spokojenosti.

Listy z Rokycan. Měsíčník OV KSČM v Rokycanech. Řídí redakční rada. Adresa redakce: OV KSČM Rokycany, Na Husinci 477, 337 01 Rokycany, telefon: 371722 745, mail: listy.rokycany@kscm.cz, na internetu Listy najdete na adrese: www.kscm.plzen.cz, celostátní: www.kscm.cz, internetová adresa Haló novin: www.halonoviny.cz, Haló rádio: www.radiohalo.cz
Jen pro vnitřní potřeby. Objednávky „Listů“ lze podat osobně, e-mailem, písemně nebo telefonicky v redakci.